

тъка, какъ да добыва отъ него мѣтко, и какъ да го преобразува на сыренье, знае да приготви съ собственнытъ си рѣцѣ храната на десетъ и двацѣтъ лица, което дава възможность щото послѣднитѣ да са предаватъ на други занятія и да могатъ да изработватъ сичкытъ нѣща притежаніето и наслажденіето отъ които ны отличаватъ отъ дивацытъ.

4.— Орачѣтъ прави съ земята каквото желѣзарѣтъ съ единъ кѣсъ желѣзо, каквото предачѣтъ и тъкачѣтъ съ вълната, и грьнчерѣтъ съ прѣстъ-та. Широкытъ пространства които са виждатъ че могатъ да служатъ само за една игра на топъ или за препусканье, той ги преобразува въ единъ источникъ на животъ, защото чловѣческійтъ животъ зависи отъ храната и питіето.

5.— Земледѣлецѣтъ е въ едно много честито положеніе. Художеството му не го задѣжава живѣе въ града и да сѣди предъ едно писалище или въ една фабрика, той има сѣкога предъ очитѣ си твореніята на всеблагаго Бога и има почесто отъ търговеца и отъ фабриканта случай да са чуди на Неговата мѣдрость и на множеството на Неговытъ благолѣянія. Но земледѣлецѣтъ е и изложенъ на голѣмы трудове. Той е който първый си изработва хлѣба съ пота на лицето си, защото земята самоволно дава твърдѣ малко плодове, съ сила тѣ трѣба да са истѣргватъ отъ нея. Тамъ дѣто нищо нема сѣяно, не са ражда друго о-свенъ нехвелиты трѣвы.